O etapă interesantă mîine în campionatul categoriei A

După „intermezzo"-ul internațional oferit miercuri de reprezentativele de seniori și de tineret, privirile iubitorului de fotbal sînt ațintite din nou asupra întrecerilor campionatului categoriei A, care programează mîine în Capitală și în provincie jocurile etapei a XVII-a ; **o etapă de la care** — s-o spunem din capul locului — **așteptăm ca echipele noastre de primă categorie să evolueze la un nivel tehnico-tactic superior, apreciind că cele trei săptămîni, scurse pînă în prezent, au fost arhisuficiente pentru așa-zisa perioadă a rodajului.**

Un viu interes suscită jocurile celor trei fruntașe. Dinamo București, Rapid și Steaua, aflate și anul acesta într-o pasionantă întrecere pentru locul I. Campionii țării, dinamoviștii bucureșteni, se deplasează la Pitești, de unde s-au întors mai mereu cu ambele puncte. Acum, însă, sarcina bucureștenilor nu-i ușoară de loc : echina nu „merge", indisponibilitățile (Nunweiller IV, Ștefan și Nunweiller VI) grevează și ele asupra comportării clubului campion, în timp ce Dinamo Pitești a scos cîteva rezultate promițătoare. Printre ele și „nulul" de la Arad, care „cîntărește" mai mult decît acel 1—1, realizat de Dinamo Buc. pe teren propriu în compania aceleiași echipe.

Rapid a plecat aseară la Cluj decisă să nu piardă contactul cu liderul clasamentului, pe care l-a ajuns din urmă în etapa anterioară. 50% din efectiv și l-a „rodat" miercuri cu Wiener SK și băieții au dat satisfacție. Numai că mîine echipa lui Marcu, Ivansuc și Adam va încerca să facă uitat eșecul de la Craiova și — cu spectrul celor... numai 14 puncte — să atace în permanență buturile feroviare.

Venind după trei înfrîngeri consecutive (socotind și jocul de cupă cu C.S.M.S.), Steaua este decisă să-și întrerupă mîine, în meciul cu Farul, „seria neagră". De altfel, echipa n-a mers rău nici duminică, însă exasperanta ineficacitate a liniei de atac a lipsit-o de un rezultat favorabil. La antrenamentul efectuat joi, în compania Tehnometalului, militarii au pus accentul pe „reglarea tirului", rămînînd să dovedească și în condițiile jocului oficial eventualele „acumulări" la capitolul finalizare. Cît privește formația constănțeană, ea manifestă în momentul de față slăbiciuni evidente care o fac incapabilă să repete performanța din campionatul trecut : două victorii (ambele cu 2—1) asupra formației militare. Vor reedita Progresul și C.S.M.S. spectaculoasa partidă, bogată în goluri (8 la număr) și cu o dramatică răsturnare a scorului, desfășurată în campionatul trecut ? Se pare că da. În privința formațiilor, antrenorii Ozon și Iordache vor menține „11"-le care a început jocul cu Steaua, în timp ce Constantin Teașcă îl va ține pe Stoicescu — scos din formație pentru abateri repetate de la disciplina sportivă — în continuare pe tușă deși ar avea nevoie de el în linia de atac. Petrolul și Steagul roșu se prezintă ușor favorite în meciurile pe care le susțin „acasă" cu U.T.A. și, respectiv, Știința Craiova. Ceea ce nu înseamnă că formațiile oaspe sînt dinainte învinse. Atît arădenii cît și craiovenii dețin la ora actuală o bună formă sportivă și — în plus — au mai cîștigat și pînă acum puncte în deplasare.

În sfîrșit, o partidă de atracție la Baia Mare, unde minerii vor primi replica echipei Crișul Oradea. Dintr-o echipă care duminica trecută la Iași s-a apărat timp de 90 de minute, formația locală va trece de astă dată la ofensivă pentru a mai cîștiga ceva puncte cu care să iasă din zonă. Va fi rîndul fotbaliștilor orădeni să se apere în încercarea de a ieși cu fața curată...

G. NICOLAESCU

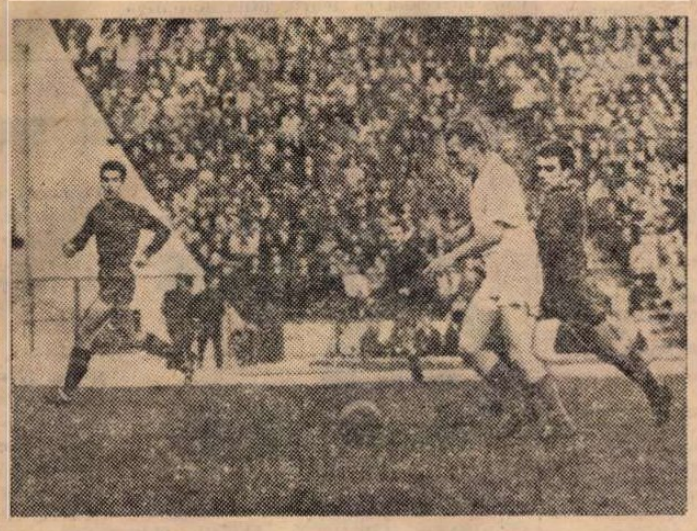

Mateianu, talonat de Ștefănescu, declanșează un atac la poarta ieșenilor. Fază dintr-o partidă Progresul — C.S.M.S., disputată pe stadionul „23 August"

Îndatoririle și răspunderile jucătorului de fotbal

Complexitatea mereu în creștere a fotbalului modern, ca și fundamentarea lui din ce în ce mai științifică reclamă din partea principalilor săi interpreți — jucătorii — *o permanentă și multilaterală pregătire.*

Pornind de la aprofundarea regulilor de joc — ce constituie o primă și elementară cerință pentru orice jucător — acesta trebuie să-și însușească și să-și desăvîrșească execuțiile tehnice cele mai subtile, precum și procedeele tactice cele mai complicate ale sistemului și variantelor jocului modern.

Este tot mai evident că fotbalul de astăzi nu se mai lasă cantonat în formule șablon și nici în așezări rigide. El se bazează, tot mai mult pe mișcările de ansamblu, în care orice component al echipei trebuie să devină un adevărat creator. Pentru a atinge acest nivel, jucătorul are însă obligația de a cunoaște cele mai variate partituri ale fotbalului de pretutindeni, putînd să le utilizeze cu o mare virtuozitate pe întreaga claviatură a fazelor de joc.

Jocul în viteză, pe care trebuie să-l practice timp de 90 minute, îi mai solicită și o puternică armătură fizică și moral-volitivă, pe care să se grefeze un inepuizabil entuziasm și o infinită plăcere de a juca.

In același timp, se cere ca materialele de specialitate să fie analizate cît mai temeinic, spre a servi fotbaliștilor drept rampă de lansare spre piscurile măiestriei.

Gîndirea tactică, de asemenea, constituie una din condițiile „sine qua non" pentru afirmarea clasei jucătorului. Ea nu poate fi pusă în lumină decît prin adîncirea întregii evoluții a fotbalului pe plan mondial, spre a extrage, de acolo, esența învățămintelor reclamate de imprevizibilul actiunilor de pe teren.

Toate aceste atribute majore pot fi, oare, dobîndite fără o totală dăruire a jucătorului.?

Citim, zilnic, știri asupra vieții exemplare pe care o duc mariiași, ca Pele, Di Ștefano, Iașin, Kopa, Uwe Seeler, ca și toți ceilalți jucători mai mult sau mai puțin celebri. A fost suficientă o simplă dereglare a vieții familiale a lui Garrincha, pentru ca acest faimos jucător să iasă pentru cîțiva ani din circuitul echipei „Cariocas". Iar un Stanley Matthews n-ar fi ajuns să joace fotbal la vîrsta de 50 ani, cu viața pe care o duc multe din „vedetele" noastre... Recent, alte mărturii ne sînt oferite de antrenorii duși la cursurile de perfecționare din Ungaria și Iugoslavia, asupra modului asiduu în care se pregătesc atît jucătorii maturi, cît și juniorii. (Antrenorul St. Stănculescu relata în coloanele acestui ziar că a văzut un junior iugoslav, cum repeta, singur, de 50 ori la zid, aceeași lovitură, fără a avea nevoie de „cicălealala" antrenorului).

Această linie de conduită trebuie să fie adoptată și de jucătorii noștri. Ea este singura indicată spre a le înălța calitatea jocului, răspunzînd, astfel, nu numai grijii, forurilor conducătoare, dar și dragostei miilor de prețuitori ai fotbalului, care ridică și menține pe piedestal numai pe cei ce în mod constant și cu toată conștiinciozitatea își perfecționează forma sportivă.

A dori aprecieri și aplauze la „scenă deschisă" nu concordă, nicidecum, cu a duce o viață dezordonată, în care pregătirea să fie lăsată pe al doilea plan, iar petrecerile nocturne să fie puse pe cel dintîi.

Satisfacțiile pe teren pot fi culese numai de către cei ce înțeleg să depună muncă serioasă la antrenamente și un regim cît mai auster în viața particulară.

Drepturile și le poate dobîndi jucătorul în strînsă și directă corelație cu obligațiile pe care singur și în mod deliberat și le poate asuma în cadrul clubului său.

Este bine ca și unele și altele să fie precis delimitate, pentru ca, pe de o parte conducătorii și antrenorii, iar pe de alta jucătorii să-și cunoască și să-și respecte partea ce li se cuvine.

Centrele ce iau ființă pentru îndrumarea copiilor și juniorilor cei mai talentați vor crește, sîntem siguri, o nouă generație de jucători, pătrunsă adînc de îndatoririle și răspunderile ei. Dacă unii din „răsfățații publicului" de astăzi nu-și vor înțelege obligațiile ce le au, ei vor fi repede înlocuiți în echipă.

Iar dacă se gîndesc că o dată cu „pensionarea" li se rezervă din oficiu un post de antrenor, ei ar trebui să treacă, de pe acum, examenul de maturitate al unei intense pregătiri teoretice și practice, pentru a răspunde exigenței din ce în ce mai sporite a unei asemenea misiuni. Altminteri, toate „celebrițățile" de azi vor deveni mîine, nume definitiv trecute la rebut.

Se impune, deci, ca în fiecare echipă să se dezvolte o puternică emulație între jucători, spre a fi primii în ceea ce privește seriozitatea pregătirii ca și conștiința răspunderii.

Acestea sînt cele mai prețioase pietre ce vor fi puse la temelia noii și energicei acțiuni de ridicare a fotbalului românesc întreprinsă de forurile conducătoare.

VIRGIL ECONOMU

ȘTIRI, ȘTIRI

MÎINE LA PLOIEȘTI : ROMÎNIA—TURCIA (JUNIORI)

Echipa noastră de juniori, aflată în pregătire pentru turneul U.E.F.A., întîlnește mîine, la Ploiești, în meci amical, reprezentativa Turciei.

Miercuri, în Capitală, cele două reprezentative de juniori vor juca din nou împreună.

CONCURS DE SELECȚIE PENTRU COPII

Secția de fotbal a asociației sportive „Dinamo Victoria" organizează în zilele de 5 și 6 aprilie 1965, între orele 10—12 și 16—18, un concurs de selecție pentru copiii născuți între anii 1950—1953 inclusiv, pe terenul „Veseliei" din București, str. Veseliei nr. 17, raionul V. I. Lenin, cartierul Ferentari tramvai 8 și 23.

ORA DE ÎNCEPERE A MECIURILOR

F.R. Fotbal comunică pe această cale că toate meciurile din provincie vor începe la ora 16,30.

LIPSĂ DE SPIRIT GOSPODĂRESC

Stadionul „1 Mai" din Rm. Vîlcea este așezat în Crîng. La vechea tribună s-a mai adăugat una nouă, iar echipele care au jucat aici au numai cuvinte de laudă despre gazonul terenului, considerîndu-l printre cele mai bune din țară.

Despre vestiare însă... Chiar de la prima întîlnire cu ele, fotbaliștii au observat că vestiarele știrbesc din frumusețea bazei sportive. Să concretizăm. Cabinele acestui stadion (dacă le putem numi astfel) seamănă mai mult cu niște magazii, cu geamuri... cîrpite, cu uși fără clanță, cu mese improvizate și bănci deteriorate. Dușurile sînt și ele stricate.

Starea vestiarelor de pe stadionul din Rm. Vîlcea ilustrează lipsa de spirit gospodăresc a organelor locale. A început returul campionatului categoriei B. Stadionul din Rm. Vîlcea găzduiește din nou meciurile echipei locale. Oare vîlcenii așa înțeleg să-și primească oaspeții, în cabine improprii?

TR. I.

Pentru îmbunătățirea eficacității

PE TEME ACTUALE

Jocurile interne și internaționale susținute de echipele noastre în ultimul timp au demonstrat că scopul tactic al jocului a fost realizat în multe cazuri nu de raportul de forțe și acțiunile la poartă ale echipelor în luptă, ci de capacitatea de concretizare a uneia sau alteia dintre ele

Fără a minimaliza contribuția jucătorilor și a formației aflată în apărare la realizarea spectacolului fotbalistic, trebuie să admitem că, în cea mai mare proporție, această sarcină revine jucătorilor și echipei din atac. Un blocaj al portarului, o deposedare prin interceptie sau alunecare, pot constitui execuții tehnice de apărare reușite, gustate și apreciate de public, dar acesta începe să freamăte de-abia în fața acțiunilor de atac, chiar dacă execuțiile tehnice sînt numai corect, nu și subtil efectuate

Capacitatea echipei și a jucătorilor de a folosi în atac manevre largi, cu surprinzătoare schimbări de ritm și direcție și mai ales cu neașteptata apariție a jucătorului realizator pe o poziție favorabilă finalizării va satisface și pe cei mai pretențioși spectatori. Nu va reuși însă, să-i descătușeze de formidabila tensiune, acumulată pe parcursul acțiunii, decît prin executarea **ultimului procedeu tehnic, care încheie logic fiecare acțiune de atac : ȘUTUL LA POARTĂ !**

Cei ce au vizionat jocurile Steaua — Dinamo Zagreb, Dinamo — Internazionale, Steaua — Crișul, Știința Craiova — Farul, Minerul Baia Mare — U.T.A. ca și multe alte jocuri interne și internaționale au rămas deseori cu „sufletul la gură" cînd atacanții echipei favorite treceau peste numeroase momente favorabile finalizării, irosindu-și astfel forțele depuse pentru a aduce jocul în fața porții adverse. **Eficacitatea fiind determinată în ultimă instanță de trasul la poartă** nu putem vorbi despre ea fără a discuta în primul rînd despre trasul la poartă și cauzele care fac ca jucătorii noștri să fie deficitari la acest capitol. Cauzele, după părerea noastră, sînt legate de lipsa de perseverență în perfecționarea procedeelor de lovire a mingii (în special trasul la poartă) în condiții dificile, cît mai apropiate de joc. de frica de adversar și de fuga de răspundere față de propriul colectiv.

Acestea sînt cauzele pentru care nu apare în pregătire și joc ideea călăuzitoare, permanent predominantă : finalizarea. În această privință am putut vedea la majoritatea jucătorilor străini și la foarte puțini jucători romîni existența acestor idei. Golurile marcate de Thorst (2), Bertelsen și Petru Emil în meciul Romînia — Danemarca (2—3), Gento în meciul Dinamo — Real Madrid (1—3), Rakși și Matuș în meciul Steaua — Dinamo Zagreb (1—3), Mateianu în meciul Progresul — Minerul B. M. (2—0) ș.a., toate din afara spațiului de pedeapsă, demonstrează că eficacitatea se poate realiza și prin mijloace simple. Înscrierea de goluri trebuie să înlocuiască driblingul la infinit al lui Creiniceanu, centrările lipsite de răspundere ale lui Pircălab, ezitările lui Dumitriu și ale multora dintre jucătorii noștri.

Pornind de la cauză la efect, lucrurile par și sînt destul de clare dacă se reușește descătușarea jucătorilor de reținerile arătate mai sus. Reușita depinde exclusiv de capacitatea metodică a antrenorilor și perseverența în antrenament și joc a fotbaliștilor.

Ținînd seama că eficacitatea reprezintă capacitatea de a concretiza prin goluri efortul individual și colectiv depus în atac pe parcursul unui joc, determinînd rezultatul, e firesc ca și procesul de instruire, în toată complexitatea lui, să urmărească ridicarea la cel mai înalt grad a acestei capacități.

Apreciind că latura psihologică a problemei se va rezolva prin mijloace teoretice cu exemplificări practice (cunoașterea desfășurării acțiunilor individuale și colective din joc, de la inițiere pînă la încheiere ; cunoașterea regulamentului de joc de către toți jucătorii, atacanți sau apărători, și a repercusiunilor încălcării lui etc.), munca practică trebuie să se caracterizeze printr-o accentuată sistematizare și individualizare, în funcție de particularitățile jucătorilor și de problemele create atacanților de către sistemul actual de joc. Trebuie să se țină seama de :

— ritmul acțiunii, viteza și precizia execuției ;

— spațiile reduse prin care atacantul acționează la finalizare ;

— opoziția promptă și dîrză a adversarului ;

— zona și distanța convenabilă pentru finalizare, corespunzătoare particularităților jucătorilor, în raport cu specificul posturilor în sistemul actual.

În situația existentă, în care numai circa 15% din acțiunile de atac duse pînă la distanța convenabilă finalizării se încheie cu șut la poartă (iar acesta, în majoritatea cazurilor, este lipsit de precizie și forță) se desprinde necesitatea ca, în primă urgență, să se urmărească succesiv dezvoltarea și perfecționarea frecvenței, preciziei și forței șutului. Plasarea forței ca ultimă cerință se explică prin faptul că jucătorii cu o deosebită forță de lovire a mingii, dar cu o slabă frecvență și precizie în trasul la poartă, au figurat rareori printre golgeterii campionatelor noastre din ultimii ani (Ivansuc, Bükösi, Oaidă ș.a.).

Pentru formarea deprinderii de lovire reflexă a mingii în vederea măririi frecvenței trasului la poartă și a traiectoriei joase pentru mărirea preciziei, exercițiile se vor împărți în două grupe : **pregătitoare și specifice**, a căror îmbinare periodică o considerăm necesară. Dintre cele pregătitoare enumerăm : exersarea loviriii directe a mingii, individual sau pe grupe de pînă la 5 jucători, la zid, panouri mobile (3x1,25 m), poartă reglabilă, cu bara transversală coborîtă la 1,25 m, și diferite exerciții în teren: suveici, triunghiuri, pentru lovirea cu interiorul sau exteriorul piciorului, lovirea mingii pe sol și în aer din întoarceri de 90—180°, lovirea mingii cu capul din săritură și plonjon și altele, efectuate la distanțe variind între 5—30 m și în ritm crescut progresiv.

Pentru crearea în antrenament a condițiilor apropiate de joc e indicat ca exersarea să se facă pe spațiul de joc corespunzător razei de acțiune a jucătorului respectiv. Execuția tehnică să se efectueze direct sau cel mult în doi timpi, fără nici un pas între preluare și lovire. Pe locul execuției să fie amplasate în mod progresiv 1, 2, 3 obstacole, jaloane sau siluete marcînd poziția adversarilor. La exersarea individuală a trasului la poartă prin depășirea obstacolelor e recomandabil ca trasul la poartă să se efectueze și înaintea depășirii ultimului adversar.

La exersarea cu partener, mingea trimisă de acesta să fie îndreptată spre unul din obstacole, în așa fel ca jucătorul executant să șuteze cu piciorul sau cu capul, simultan cu țîșnirea pentru depășirea obstacolului, simulînd și protejarea mingii în cazul că lovirea este precedată de preluare.

La toate aceste exerciții se va urmări:

— la lovirea directă a mingii : biomecanica de lovire cu piciorul și capul pentru obținerea traiectoriei joase.

— la lovirea din condus : viteza execuțiilor tehnice în deplasare (manevrarea mingii — fenta), viteza de execuție a șutului precum și biomecanica de lovire pentru obținerea traiectoriei joase.

— la exercițiile cu partener și în jocuri, în afara celor de mai sus, reducerea la minimum a timpului dintre preluare și lovire.

Apropierea exercițiilor de dinamica jocului se realizează prin introducerea de „adversari" care se vor opune atacantului, prin tatonare, jenare, atac pentru deposedare etc. În aceste exerciții ca și în jocurile la o poartă cu număr variabil de jucători, sarcinile fizice-tehnice (viteza și precizia) trebuie să rămînă la același nivel ca și la exersarea fără adversar activ.

Această specializare nu se obține de la o zi la alta. Pornind de la situația de fapt din fotbalul nostru, în care frecvența și precizia se condiționează reciproc în sens negativ (nu se trage la poartă lipsind precizia, iar imprecizia există pentru că nu se trage suficient la poartă) se impune ca în procesul de perfecționare să se includă jocul cu adversar.

Situînd problema eficacității pe prima treaptă a necesităților fotbalului în etapa actuală, considerăm ca o obligație a tuturor antrenorilor de a cultiva la fotbaliști ideea că mărirea eficacității nu reprezintă, în fond, decît materializarea și fructificarea eforturilor depuse de ei în antrenament și joc.

Pentru aceasta este nevoie ca antrenamentul să fie privit cu aceeași seriozitate ca jocul, iar jocul să aibă precizate sarcinile, asemănător antrenamentului.

Desen de V. TIMOC

I. BĂLĂNESCU
antrenor federal